

[Arbejdsministeren]

fund, reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet, og ligesom antyder, at der her er tale om mennesker, der misbruger systemet. Det, der er tale om, er, at vi har en række regler, som giver arbejdsløshedsunderstøttelse til folk, som har en tilknytning til en arbejdsgiver, og jeg kan sige, for jeg har været igennem processen, at når man vil prøve at ændre ved nogle af disse regler, så er reaktionen voldsomt fra erhvervslivets side, stærkest fra Dansk Arbejdsgiverforenings side, fordi der selvfølgelig vil blive tale om en omkostningsforøgelse, hvis disse ting skal overgå fra dagpengesystemet til erhvervslivets omkostninger. Derfor vil regeringen selvfølgelig ikke gennemføre hr. Palle Simonsens tankegang fuldt ud, fordi vi ikke vil have den konfrontation med arbejdsgiverne, der kan ligge i det. Men vi vil på den anden side så også have os frabedt, at man klandrer de ledige, som fuldt legalt, fuldt lovligt, inden for de eksisterende rammer bruger arbejdsløshedsforsikringen.

Selvfølgelig er der altid folk, der dækker sig i et system i en arbejdsløshedssituation. Derfor er den bedste mulighed for at komme misbruket til livs på, som man snakker om, selvfølgelig at have rimelige og overskuelige regler, som ikke indebærer forringelser for de ledige og samtidig sikrer en almindelig forbedring af beskæftigelsessituationen. Så er man betydelig bedre stillet.

Jeg forstod, at hr. Palle Simonsen gjorde brug af sin utvivlsomme socialpolitiske ekspertise og forklarede os, at man kunne løse problemet, hvis man ligesom i bistandsloven efter en meget kort periode trappede arbejdsløshedsunderstøttelsen ned til niveauet for varig hjælp. Det vil sikkert interessere mange af de arbejdsløse at høre, hvor hurtigt der skal trappes ned. Jeg indrømmer blankt, at der ligger besparelser i dette, men jeg skal dog gøre opmærksom på, at inden for bistandsadministrationen, hvor man altså har mere avancerede, mere fremsynede principper, end vi har i arbejdsløshedsforsikringen efter hr. Palle Simonsens referat, er det meget få mennesker, der selv efter en meget lang periode er på varig hjælp. Jeg ved ikke, om hr. Palle Simonsen kender tallene, men jeg tror ikke i realiteten, at den måde, bistandsloven administreres på, er meget forskellig i sin tankegang fra det, der sker med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Endelig forstod jeg, at hr. Palle Simonsen mente, vi kunne løse overenskomstsituationen, skabe ro og tillid, hvis regeringen erklærede, at den ene parts krav til overenskomstfornyelse slet ikke måtte forhandles, altså at man allerede i den fase, hvor kravene formuleres, skulle gå ind og tage parti for den ene part. Det er efter min mening ikke nogen klog fremgangsmåde. Hvis man vil have skabt kaotiske forhold på arbejdsmarkedet, så skal man blot følge hr. Palle Simonsens råd i denne forbindelse. Vi må sige, at arbejdsmarkedet selvfølgelig må være suverænt med hensyn til, hvilke krav der rejses, og de forhandlingsregler, der skal gælde på arbejdsmarkedet.

For regeringens vedkommende har jeg i dag over for folketingets arbejdsmarkedsudvalg oplyst, at vi på basis af det udredningsarbejde, der nu er foretaget, er gået i gang med en drøftelse om, hvorvidt det er muligt på basis af den analyse, der nu er foretaget, at tage initiativer, der tager sigte på en spredning af ejendomsretten, der tager sigte på at indføre medejendomsretsordninger under den ene eller den anden form. Det er endnu alt for tidligt at se, om der i disse analyser er den fornødne basis for at tage et initiativ. Men jeg synes, det ville være helt forkert, hvis vi tog et indgreb i forhold til arbejdsmarkedet på den måde, som hr. Palle Simonsen angav.

Så til fru Lilli Gyldenkilde, der sagde, at der ingen initiativer var taget for at mildne på ledigheden fra regeringens side. Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke den store indsats for ungdomsarbejdsløsheden, den interesserede ikke. Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke den plan til støtte for de langtidsledige, jobtilbudsplanen, som SF stemte imod i sin tid, men som trods alt betyder meget for måske op mod 60.000 langtidsarbejdsløse, som i kraft af planen ikke mister deres tilknytning til arbejdslivet.

Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke efterlønsordningen. Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke, at der sker en fortsat udvidelse af beskæftigelsen i den offentlige sektor, i år i øvrigt noget kraftigere end tidligere år. Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke beskæftigelsesplanen, de erhvervspolitiske fremstød. Fru Lilli Gyldenkilde omtalte ikke de initiativer, der er taget i forhold til byggebranchen, og som gør, at vi i øjeblikket på trods af konjunkt-